

33ste B ;Zondag 18- 11-2018 n.a.v. Marcus 13, 24-32 Houvast

Enkele weken geleden hoorde ik op het nieuws dat Belgische jonge mensen het liefst een dictator aan het bewind zien. Dat geeft duidelijkheid. Is het leven te ingewikkeld geworden? Hebben ze teveel keuze, teveel vrijheid? Kunnen ze niet overzien wat de consequenties zijn van hun eigen doen en laten? Wereld wijd lijken vele mensen niet meer echt hun eigen leven stevig in handen te hebben. Ze weten niet welke kant ze op moeten, welke richting, wat is de toekomst? De verantwoordelijkheid lijkt te groot en ze leggen een deel daarvan aan de voeten van.... Erdogan, Trump, Duterte, en vele andere heersers. Waar komt toch die angst vandaan? Als we zo onzeker zijn ligt het dan niet meer voor de hand dat we God's nabijheid zoeken? In nood leert men bidden, zeiden ze vroeger. Ja, we leven in een open, snel veranderende tijd. Via alle media horen en zien we iedere minuut alle rampen van over de hele wereld. Het leven lijkt voor veel mensen onoverzichtelijk en o, zo moeilijk. Maar...iedere tijd, iedere generatie, ja, ook 2000 jaar geleden hoorden we zojuist van Marcus, worden mensen overvallen met het angstige: wanneer en hoe zal de zon verduisterd en de maan geen licht meer geven. Het lijkt allemaal wat dichterbij te komen als we zelf ongelukken, ziekte, pijn en lijden in en om ons heen mee maken. Het einde staat - vroeger of later - altijd op ons te wachten. De broosheid van de menselijke geschiedenis. Maar in plaats van lijdzaam in een hoekje gaan zitten afwachten kunnen we beter zelf de touwtjes in eigen handen nemen of houden. Misschien voelen we ons af beter als we onszelf afvragen waar kan ik positiever in zijn, waar kan ik verbetering aanbrengen? Kan ik meer doen voor mijn medemens, kan ik meer doen voor het milieu en het afval probleem. Niet meedoen met geruchten en doemdenken maar kiezen voor een positieve levenshouding. De politiek oproepen om het welzijn van mensen boven aan hun lijstjes te zetten. Misschien is het ook leerzaam om ons af te vragen: "waar komt die onrust toch vandaan, zijn we vergeten wie wij zijn, en los geraakt van onze wortels? Onze wortels zijn verankerd in Jezus van Nazareth. Daar ligt ons houvast Hij heeft ons voorgedaan hoe te leven met God, de mensen en de aarde. Geloven en vertrouwen dat we zelf zoveel ten goede kunnen bijdragen en veranderen. Jullie kunnen nog veel grotere dingen bereiken, heeft Jezus beloofd. Geloof en vertrouwen in ons zelf en God, dat wens ik ons allen. Daar ligt denk ik, rust en vrede.